

РЕШЕНИЕ

№ 6583

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8120** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на К. Б., срещу съдебно решение № 3273 от 10.07.2023 г. по н.а.х.д. № 7018/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 116-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-4332-009904 от 02.06.2022 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява МПС за три месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат съображения за неправилност на оспорения съдебен акт. Касаторът твърди, че въззивният съд неправилно, необосновано и при отсъствието на несъмнени доказателства е приел за доказано, че извършител на твърдяното нарушение е К. Б.. Навежда доводи, че декларацията по чл. 188 ЗДвП не може да послужи за доказателство, установяващо по несъмнен начин авторството на деянието. Моли съда да отмени оспорения съдебен акт и отмени НП. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба – началник група в СДВР, отдел

„Пътна полиция“, не взема становище по жалбата..

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Съгласно чл. 220 АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Районният съд е приел за установено, че на 27.03.2022 г. в 15:23 часа, К. Б. е управлявал лек автомобил „К. Ф.“ с [рег.номер на МПС], регистриран на „Аутотехника“ ЕООД и с ползвател дружеството „Елтон Корпорейшън“ ЕООД, в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като при ограничение на скоростта от 50 км/ч, важащо за населено място, автомобилът е засечен да се движи със 105 км/ч. при приспаднат толеранс от 3% във връзка с допустима грешка при измерване на скорост. Нарушението е установено с техническо средство – мобилна система за видеонаблюдение АТСС АРН САМ S1 № 11743ЕЕ, записваща дата, час, място, скорост и регистрационен номер. При явяването си в ОПП СДВР жалбоподателят К. Б. – гръцки гражданин, владеещ гръцки и английски език, попълнил чрез свидетеля Р. – негов бивш служител, владеещ английски език, нарочна декларация по чл. 188 ЗДвП, като заявил, че автомобилът е управляван от него в посочения ден и час. Вследствие на това обстоятелство, на жалбоподателя, в присъствието на двама свидетели, е съставен АУАН за констатираното нарушение на чл. 21, ал. 1 вр. чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП. АУАН е преведен от български на английски език и връчен на лицето срещу подпис на същата дата. Жалбоподателят не посочил да има възражения, като до издаване на НП такива не са постъпили. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП, с което на касатора, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява МПС за три месеца.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е извел извод за законосъобразност на НП по съображения, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на същото и до ограничаване правото на защита на нарушителя и е спазен материалният закон.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно и

допустимо. Настоящият състав, след извършената проверка на прилагането на материалния закон от въззивния съд счита, че същият като е приел за установено извършването на нарушението и е потвърдил НП не е отчел обстоятелството, че същото е издадено по отношение на лице, което съгласно закона не би следвало да носи отговорност за извършеното нарушение.

Относимата в тази връзка разпоредба на чл. 188, ал. 2 от Закона за движение по пътищата предвижда следното: Чл. 188 ал.2 (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) Когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

В случая в централната база на АИС КАТ е фигурирала информация, че МПС-то е регистрирано на „Аутотехника“ ЕООД, /собственик е А.“ ЕООД/ с ползвател „Елтон Корпорейшън“ ЕООД. Съгласно посочената разпоредба наказанието е следвало да бъде наложено на законния представител на „Аутотехника“ ЕООД или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на МПС. В случая наказанието не е наложено на законния представител на "Аутотехника " ЕООД, нито на посочено от него лице. Наказанието е наложено на управителя на ползвателя „Е. К.“ – касаторът К. Б.. С оглед посочената разпоредба на чл. 188 ал.2 ЗДвП не е допустимо наказанието да бъде наложено на законния представител на дружеството-ползвател. По арг. от чл. 188, ал. 2 от Закона за движение по пътищата, наказва се законния представител на собственика. В случай, че този законен представител беше декларирал, че физическото лице К. Б. е управлявал автомобила, то едва в този случай би било допустимо наказанието да се приложи по отношение на касатора. Но по делото не са събрани доказателства в такава насока, тоест липсват данни, че в хода на АНП законният представител на собственика А. ЕООД е посочил лице на което е предоставил управлението на МПС-то.

С оглед изложеното, отговорността на касатора е ангажирана в разрез с материалния закон. Поради несъвпадане на крайните изводи на настоящата съдебна инстанция с тези на СРС, обжалваното съдебно решение следва да се отмени и вместо него да се отмени процесното НП.

Относно разноските: При този изход на спора и като взе предвид направеното от касатора искане за присъждане на разноски, на същия се дължат разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 420 лв. съгласно представен списък. /чл. 63д ал.1 от ЗАНН/.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 3273 от 10.07.2023 г. по н.а.х.д. № 7018/2023 г. по описа на СРС, НО, 116-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-4332-009904 от 02.06.2022 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на К. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лв. и лишаване от

право да управлява МПС за три месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на К. Б. разноси в размер на 420 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: